Knific Slavko,
Ljubljana,

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 161. CLEVELAND, OHIO, THURSDAY MORNING, JULY 13, 1939 LETO XLII. — VOL. XLII.

Vlada preiskuje nemire

Zahteva da se zapro vsi WPA projekti

Washington, D. C. — Vlada je poslala svoje preiskovalce v Minneapolis, Minn., da preiščejo zadevo nemirov WPA stavkarjev, pri katerih je bil napaden en policist, ki je na posledicah umrl. Justični oddelek se je izjavil, da bo zadevo natančno preiskal in dognal, če so bili pri nemirih kršeni federalni zakoni. V slučaju kršitve teh zakonov, je rekel zvezni pravdnik Frank Murphy, da bo krivce ostro kaznoval. Iz Minneapolisa se poroča, da dotični policist ni umrl radi dobljenih udarcev, ampak da je umrl radi razburjenja in da je imel srčno napako.

V Clevelandu se je vršilo posvetovanje med voditelji A. F. of L. in županom Burtonom. Unijski voditelji so apelirali na župana, naj v Washingtonu posreduje, da se zapro vsi WPA projekti. Ako se ti projekti zapro, potem vlada ne bo mogla odsloviti za stalno od dela one, ki so prostovoljno izostali pet dni.

Direktor Miskel, ki je načelnik WPA projektov v Cuyahoga okraju, je povedal, da se je že odslovilo 23 delavcev, ki so prostovoljno izostali od dela pet dni. Miskel je povedal unijskim voditeljem, da se mora ravnati po postavi, sprejeti od kongresa, drugega izhoda ni zanj.

Cleveland nujno potrebuje 20,000 novih hiš. Nihče si ne upa zidati radi visokih cen

V Clevelandu se čuti silno pomanjkanje stanovanj. Kljub temu se v Clevelandu manj zida kot v kateremkoli drugem večjem mestu v Zedinjenih državah. Banke imajo dosti denarja na razpolago, da bi ga posodile, pa ni vprašanja zanj. Na tisoče stavbinskih delavcev je brez dela. V mestu bi se takoj potrebovalo najmanj 20,000 novih hiš. To bi zaposlilo stavbinske delavce vsak dan v prihodnjih dveh letih.

Pa je stavbinska industrija skoro na mrtvi točki. To pa vsled tega, ker stane postaviti hišo v Clevelandu več, kot pa v drugih mestih dežele. Preiskava je dognala, da so stroški zidave v Clevelandu večji, kot v 24 drugih mestih, ki so približno enako velika.

Vladni preiskovalci so vzeli za podlago zidavo hišo 6 sob, brez lota, brez cementnega dohoda in stroškov arhitekta. Vključen pa je bil stavbinski material, delo in 10 odstotkov zaslužka za stavbenika. Taka hiša stane, na primer v Clevelandu $6,477, v Columbusu $5,465, v Philadelphiji $5,422, v Cincinnati $5,764, v Detroitu $6,181, v Los Angelesu $5,285.

Zato so pa druga mesta bolj zaposlena v stavbinski industriji kot Cleveland, ki je daleč zadej v potrebi po novih hišah. V zadnjih šestih letih se je zvišalo število družin za 20,000 in vendar se je v tem času postavilo samo 4,458 novih hiš.

Roosevelt se boji posledic, ker senat ni sprejel nevtralitetne postave. V slučaju vojne bodo dolžili Ameriko, da daje potuho

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je bil sicer včeraj čisto miren, ko je zvedel, da je senatni komitej položil na mizo nevtralitetno postavo do prihodnjega zasedanja. Roosevelt je zahteval, da se ta postava reši, predno se kongres razide za letošnje zasedanje.

Roosevelt ima sicer še odprti dve poti glede tega. Ena je ta, da sedaj razpusti kongres in ga skliče k izrednemu zasedanju pozneje. Druga pot pa je, da vpliva na senat, da odstavi ta komitej in da pride nevtralitetna postava naravnost v senat na glasovanje. Ne ve se še, kaj bo Roosevelt napravil.

Izrazil pa se je včeraj, da če se pusti nevtralitetno postavo za razmotrivanje do prihodnjega zasedanja kongresa, da se med tem lahko kaj zgodi na mednarodnem polju, kar bi imelo slabe posledice za Zed. države. Če začno v Evropi kako vojno in Zed. države ne bodo imele nevtralitetne postave, bodo lahko dolžili deželo, da ni ostala nevtralna.

Pozdravi iz Penna

Ciril Kunstel, J. Kotnik, J. Slapnik Jr. in Pat Ross pošiljajo pozdrave iz Kane, Pa. Jako se pohvalijo glede dobre letine srnjakov. Se vzame z dopadajenjem na znanje.

Deček utonil

Včeraj popoldne je utonil v jezeru koncem 49. ceste, v jahtnem bazenu neki 14 letni deček. Pol ure so se trudili ognjegasci, da bi ga spravili k življenju, pa brez uspeha. Nihče navzočih ni vedel, čigav je deček.

Važna seja nocoj

Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ ima nocoj važno sejo, mesto prihodnji petek.

Stadion za perutnino

Ker mesto Cleveland noče dati na razpolago mestnega stadiona za perutninarski kongres, ki se začne 28. julija, je odbor kongresa sklenil, da si postavi lasten stadion in sicer na prostoru bivše clevelandske razstave.

143 letnica mesta

Na 22. julija bo mesto Cleveland praznovalo 143 let obstoja. Pred spomenikom Moses Cleavelanda se bodo vršili slavnostni govori. Ena glavnih govornic bo Miss Margaret Bacon, potomkinja ustanovitelja našega mesta.

WPA delavce čaka še več razočaranj

Washington, D. C. — Če kdo misli, da so težkoče pri WPA projektih zdaj, ko po vsej deželi divja ogorčenje radi podaljšanih delovnih ur, ni to še nič v primeru s tem, kar še pride. Prave sitnosti za WPA organizacijo se bodo šele začele v septembru, ko stopi v veljavo nova postava, ki zapoveduje povprečno enake plače v severnih in južnih državah. Zdaj je bila plača v severnih državah večja kot v južnih. Ta postava preneha in nova stopi v veljavo 1. septembra in ta narekuje, da se za isto delo ne sme plačati več v eni kot v drugi državi.

To pomeni, da bodo WPA delavci v severnih in osrednjih državah s 1. septembrom dobili izdatno manjše plače. Na drugi strani bodo pa dobili delavci v južnih državah večje plače, kot jih dobivajo sedaj. Proti temu se je upirala Rooseveltova administracija, toda kongres je napravil po svoje.

Vrhu tega bo pa tudi v veljavi postava, da mora delavec pri WPA, ki je delal nepretrgoma 18 mesecev, vzeti prostovoljne in neplačane počitnice za 30 dni. To vse je vsled tega, ker kongres ni dovolil dovolj velike vsote za vladne projekte.

Roosevelt zanika, da protežira McNutta

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je predložil senatu, da potrdi imenovanje Paul McNutta administratorjem federalnega sekuritetnega urada. McNutt je bil komisar Zed. držav na Filipinih in je iz tega urada resigniral. Splošno se sodi, da bo McNutt kandidat demokratske stranke za predsednika drugo leto. Zdaj, ko ga je predsednik priporočil za tako važen urad, se je kot blisk raznesla govorica, da stoji sam Roosevelt za McNuttom in da mu bo pomagal k nominaciji drugo leto.

Predsednik je včeraj to govorico energično zanikal rekoč, da se zgode imenovanja v važne urade večkrat iz drugih kot političnih razlogov. Eno je pa gotovo in to je, da bo imel McNutt v tem uradu priliko priti v dotiko z narodom bolj kot kdo drugi, kar mu bo v veliko pomoč, če bo iskal nominacijo za predsedniškega kandidata.

Smrtna kosa

Danes zjutraj je preminil po šestmesečni bolezni mladi Anthony Zakrajšek, star 34 let, stanujoč na 1365 E. 41st St. Tukaj zapušča soprogo Ano roj. Russ, mater Gertrude, brata Albina in pet sester: Mary, Jennie, Rose omož. Kotnik, Angelo omož. Fazio in Paulino omož. Dobias ter veliko drugih sorodnikov. Rojen je bil v Clevelandu. Pogreb se vrši v soboto zjutraj iz Jos. Žele in sinovi pogrebnega zavoda, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Pavla in na Calvary pokopališče. Bodi mu ohranjen blag spomin, preostalim pa naše iskreno sožalje.

Radi asesmenta

Člane društva sv. Antona Pad. št. 138 C. K. of O. se prosi, da plačajo asesment na domu tajnika 25. julija, ker bo ob času seje odsoten iz mesta. Tajnikov naslov je: John Hrovat ml., 6711 Edna Ave.

S strojnicami in tanki nad delavce

1 ubit, 7 ranjenih v spopadih

15,000 pri WPA brez dela

Harlan, Ky., 12. jul. — Poveljnik narodne garde v Harlan okraju, kjer so se že vršili krvavi delavski nemiri, bo izdal zaporno povelje za 200 premogarjev, ki so se udeležili dveh izgredov, v katerih je bil ubit en premogar, sedem oseb pa je bilo ranjenih.

Governer Chandler je telefoniral povelje narodni gardi, da se pošlje strojnice in bojne tanke v okraj Harlan, da se vzpostavi red. Governer je izjavil, da bo obtožil Williama Turnblazerja, predsednika tamkajšnje premogarske unije krivde, da je on povzročitelj spopadov, ki so se začeli po nagovoru Turnblazerja na premogarje in ukazal s piketi zapreti vse obratovanje v neunijskih premogokopih.

V okrajno ječo so nabasali 350 oseb, ki so jih prijeli pri izgredih. Nihče ne sme jetnikov obiskati. Narodna garda pravi, da je pobrala od jetnikov samokrese, palice in nože.

Pri neunijskem rovu je prišlo do streljanja med piketi in narodno gardo, pri čemer je bil smrtno zadet unijski premogar Doek Caldwell. Ranjenih pa je bilo sedem vojakov in premogarjev, pa ne nevarno.

Cleveland, O. — WPA organizacija je včeraj odredila, da se zapre 15 projektov, s čemer je ob delo 15,000 delavcev. Projekte se je zaprlo, ker je 1,000 izučenih delavcev pri teh delih nadaljevalo z stavko radi podaljšanih delovnih ur. WPA direktor Miskell je izjavil, da bodo vsi delavci toliko časa doma, dokler se ne vrnejo na delo stavkujoči izučeni delavci, brez katerih delo ne more naprej.

Do zdaj je WPA črtala od dela 58 delavcev, ki se niso vrnili na delo po petih dnevih. Unijski voditelji nameravajo poslati na delo ljudi samo vsak peti dan, da jih tako ne bodo smeli odsloviti. Postava namreč pravi, kdor prostovoljno izostane od dela pet dni, izgubi delo za stalno.

Washington, D. C. — Predsednik od A. F. of L., William Green, je danes izjavil, da stoji za stavkujočimi WPA delavci vseh 4,000,000 članov American Federation of Labor in da se bo napelo vse sile, da se napravi pritisk na kongres, da prekliče postavo za daljše delovne ure pri WPA.

1,000 gasi ogenj

Deadwood, S. D. — Iz treh mest v Južni Dakoti so se morali izseliti prebivalci, ker okraj ogroža gozdni požar. Več kot 1,000 oseb se trudi z nadčloveško močjo, da bi ogenj ustavili. Oblasti ukažejo vsakemu, ki ga dobijo na cesti, da mora iti gasit. Otroke iz ogroženih krajev so z vlakom odpeljali v Rapid City. Ogenj je dozdaj že uničil več farmarskih hiš in na stotine glav živine je v požaru poginilo.

Za stalno v domovino

Jakob Opara, 10413 Reno Ave. odpotuje na 21. julija za stalno v staro domovino in sicer v vas Artvize na Primorskem. Kdor bi želel kaj sporočiti svojcem domov, naj se zglasi na tem naslovu. Ker je bil ta rojak več let brez dela in je pri slabem zdravju, nima dovolj denarja za potovanje. Prosi se tiste, ki ga poznate, da bi mu blagohotno priskočili na pomoč. Izpolnili mu boste njegovo zadnjo željo, da še enkrat vidi svoj rojstni kraj in tam tudi dokonča tek svojega življenja.

Državljanske prošnje

V našem uradu pišemo vsako soboto prošnje za prve in druge državljanske papirje, kakor smo to delali doslej. Na naš urad se lahko tudi zanaprej obrnete za vsakojake informacije glede državljanstva, kar bomo skušali rešiti po naši najboljši moči tukaj, ali potom tozadevnih vladnih uradov, s katerimi smo v stiki.

Dolezal bo postavljen pred veliko poroto

Cleveland, O. — Frank Dolezal, od katerega je šerif O'Donnell dobil pisano izjavo, da je umoril Mrs. Polillo, je bil obtožen umora prvega reda in izročen veliki poroti. Njegov odvetnik je Fred P. Soukup. Dva izvedenca, ki sta preiskala Dolezala, sta izjavila, da je duševno normalen, vendar pa degeneriranec moralno.

Dolezalov odvetnik je najel zdravnika, ki naj bi preiskal jetnika, če je bil pretepan v ječi in če se je z silo dobilo od njega izjavo krivde. Dolezal ima res nekaj podplutbe na desnem očesu, toda šerif je rekel, da je to dobil takrat, ko je skušal izvršiti samomor. Pisano priznanje krivde Dolezala bo predloženo veliki poroti, ki bo obravnavala slučaj na 24. julija in ne bo izdano v javnost poprej.

Dolezal trdi, da ga je hotela Mrs. Polillo napasti z nožem, nakar jo je on udaril. Pri tem je omahnila nazaj, zadela z glavo ob lijak in se ubila. Ker ni vedel kam s truplom, ji je odrezal najprej glavo, potem pa truplo odnesel v kopalno banjo, kjer ga je razkosal.

Dolezal je bil zaprt šest dni in izpraševan, ne da bi imel svojega zastopnika. Radi tega se je dvignil prah proti šerifu češ, da ni imel pravice imeti Dolezala zaprtega toliko časa, ne da bi mu preskrbel odvetnika.

Po šestih dneh je dobil Dolezal prve obiskovalce v ječi. In zdaj je tudi zanikal vse prejšnje izpovedi in trdi, da je vse govoril v neki omotici. Pravi, da ni on nikogar umoril.

Piketi ranili delavca

Kot piše časopisje, sta bila včeraj ranjena dva delavca, ki sta hotela iti na delo v Fisher Body na Coit Rd. Ranjena sta bila Jack Cooper in Dan Ciosani.

SIN SILI V SMRT, STARŠI BI GA PA RADI TEGA OBVAROVALI

Phoenix, Ariz. — Veliko preglavice dela svojim staršem poredni Robert Burgunder, star 22 let. Najprej je kradel, potem je postal ubijalec in zdaj si pa na vse načine prizadeva, da bi pregovoril poroto, da bi ga obsodila v smrt. Njegov oče je bil nekoč državni pravdnik v Seattle, Wash. Na vse načine se oče trudi, kakor tudi mati, naj porota ne upošteva besed njih sina, ker da ni pri pravi pameti.

Fant je obtožen, da je nameraval kupiti avto in se je odpeljal na poskusno vožnjo z dvema prodajalcema. Ko so prišli na samoten kraj, ju je ustrelil in se odpeljal z avtom. Zdaj se izgovarja, da je prodajalca ubil njegov prijatelj, katerega ime pa noče izdati.

Obtoženec je govoril pred sodnikom, da ga čakata dve mogoči obsodbi, za vse življenje v zapor, ali pa smrtna kazen. Ker je že dve leti zaprt, je sit, pravi, takega življenja in ne vidi nobenega vzroka, zakaj ne bi šel v smrt. Prosil je poroto, naj nikar ne posluša njegovega očeta in mater, ki bosta prosila, da bi bil obsojen v dosmrtni zapor. Ko je sin govoril, se je mati topila obupana v solzah, oče se je pa krčevito držal za stol.

Oče in mati sta bila ločena, toda sinova zadeva ju je zopet spravila skupaj in zdaj se oba borita zanj.

Komunisti so hoteli prekucniti vlado

San Francisco, Cal. — Tukaj se vrši zasliševanje proti Harry Bridgesu, kateremu skušajo dokazati, da je komunist in kot tak nevaren deželi in da se ga kot takega izžene iz dežele nazaj v Avstralijo, odkoder je prišel pred nekaj leti. Glavna priča proti njemu je bivši inteligenčni častnik Zed. držav, Laurence Milner. Ta izpoveduje, da se je pomešal med komuniste, da je tako imel priliko opazovati njih delovanje.

Milner je izpovedal, da je prisostvoval več komunističnim shodom, kjer se je govorilo o načrtih revolucije v Zed. državah. Tudi komunistični voditelji so mu intimno zaupali, da je že vse pripravljeno za revolucijo na pacifični obali. Komunisti so nameravali najprej organizirati delavske unije, vprizoriti stavke ter v slučaju vojne strmoglaviti ameriško vlado.

Bridges odločno zanikuje, da bi bil kdaj član komunistične stranke. Milner pa trdi, da je osebno videl, kako je Bridges plačeval asesmente stranki. Preiskava se še nadaljuje. Bridgesa zagovarja tudi Richard Gladstein, ki je odvetnik za organizacijo CIO.

Federalni uradnik je skubel priseljence

Cleveland, O. — Percy G. Rouse, zvezni cenilec za carino, je obtožen, da je dobival od priseljencev denar za blago, podvrženo carini, a denar je sam spravil. To so bile begunske družine iz Nemčije, ki so se naselile v Cleveland. S seboj so pripeljale pohištvo, katerega niso zacarinili v New Yorku, ampak šele tukaj. Rouse je bil poslan, da je cenil pohištvo. Družinam je povedal, koliko morajo plačati in ko je dobil denar, ga je spravil v svoj žep, mesto da bi ga oddal vladni pisarni carinarnice. Na ta način je bilo prizadetih kakih dvanajst družin.

Rouse je bil v tej službi nad trideset let. Ako bo spoznan krivim, bo dobil dve leti ječe in obsojen na $5,000 kazni. Rouse je na ta način spravil v žep nepostavnim potom samo kakih $60, kakor trdi.

Ne pozabite!

Danes zvečer ob 7:30 predavata v S. N. Domu na 80. cesti gg. Oven in Demšar, ki sta pravkar dospela iz stare domovine. Slišali bomo iz prvih rok o položaju v Evropi, zlasti v naši rojstni domovini. Gotovo bo vsakega zanimalo, zato ne zamudite!

Japonsko topništvo obstreljava Ruse

Na mongolski fronti. — Japonsko topništvo je odprlo topniški ogenj na ruske baterije onstran reke Harha. Tostran reke se nahaja nekaj ruskih čet s tanki in konjenico. Japonsko poveljstvo je dobilo nalogo, da jih požene čez reko, ali pa uniči. Preko reke jih pa ne bo zasledovalo.

Rusi imajo v tem kraju kakih 100 topov, ki so v postojankah onstran reke. Japonci postavljajo nove baterije v akcijo. Ruski ujetniki pripovedujejo, da vlada med ruskim vojaštvom potrtost in nezadovoljnost z vlado. Vojaki so bili rekrutirani iz Sibirije in reklo se jim je, da gredo samo na vojaške vaje. Kakor hitro so odprli Japonci nanje ogenj s strojnicami, so Rusi utekli na japonsko stran. Japonska poročila trdijo, da so Rusi izgubili na tej fronti 517 letal od maja meseca.

Meteor so našli

Meteor, ki je bil predsinočnjim viden tudi Clevelandčanom, so včeraj našli na neki farmi blizu Dresden, Ontario, ki je kakih 70 milj severovzhodno od Detroita. Meteor se je zarinil kakih sedem čevljev v zemljo. Izkopali so ga in dognali, da tehta 88 funtov. Farma je last zamorske družine Solomon. Mrs. Solomon pripoveduje, da je bila ravno na polju, ko je prihrumel meteor iz neba. Razume se, da ji je povzročil dosti strahu. Pripoveduje, da je bil nekak tak ropot, kot če bi padel aeroplan na zemljo. Meteor je črn z mehko zunanjostjo, znotraj je pa trd kamen in se sveti kot kovina.

Nagla smrt

Včeraj popoldne ob štirih je preminil Louis Misar, stanujoč na 1087 E. 67th St. Zadnjih 27 let je bil vdovec. Rojen je bil v Čehoslovakiji. Zapušča štiri hčere in enega sina, namreč: Mrs. Olga Fabian, Mrs. Jennie Stancel, Mrs. Marie Libstrel, Mrs. Margaret Finesilver in John. Vse potrebno za pogreb uredi pogrebni zavod A. Grdina in sinovi.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00.
Za Evropo, celo leto, $7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, $5.50 per year; Cleveland, by mail, $7.00 per year.
U.S. and Canada, $3.00 for 6 months Cleveland, by mail, $3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carriers, $5.50 per year, $3.00 for 6 months.
European subscription, $7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 161, Thurs., July 13, 1939

Demokratska stranka

V Zedinjenih državah imamo dve politični stranki, ki kaj štejeta, to je, demokratska in republikanskan stranka. Vse ostale stranke so brez pomena. Naš narod, vsaj kolikor ga mi poznamo, je bil vedno demokratskega mišljenja, ker že prvi naši slovenski priseljenci v Zedinjene države so bili demokratje, potem ko so postali ameriški državljani.

Mnogokrat se čuje, da ni razlike med demokrati in republikanci. Kdor to pravi, sploh ne ve, kaj pomeni demokratska ali republikanska politična stranka. Kdor pa pozna razmere vam bo lahko povedal, da prevladuje ogromna razlika med demokratsko in republikansko stranko, enako ogromna razlika kot je prevladovala med bivšim predsednikom Hooverjem in današnjim predsednikom Rooseveltom.

Ena reč je, ki je demokratom lastna, in to so prepiri v stranki. Silno redko se sliši, da bi se republikanci prepirali med seboj, toda o demokratskih bojih v stranki je pa vedno dovolj poročil v javnosti. Toda ko demokratje enkrat poravnajo medsebojne spore, se znajo zediniti in nastopijo skupno in večinoma doživijo zmago.

Demokratska politična stranka v Zedinjenih državah je stara nekako 100 let. Ta stranka predstavlja principe enakosti pred postavo in pri vladi. Demokratska stranka ne bo dajala zaščite mogotcem in kršilcem postav, pač pa bo kaznovala svoje lastne pristaše ali pa nasprotnike vse enako. Demokratska stranka se zaveda, da ima vsak posameznik pravico misliti zase in delovati zase, demokratska stranka ne protežira niti sirotnih, niti bogatih, deli vsem enako pravico, dasi je najraje na strani onih, o katerih misli, da so zatirani.

Resnica pa je, da se dobijo tudi med demokrati kot med republikanci slabi ljudje, toda ti ljudje ne poslušajo principov svoje stranke, pač pa delujejo v svoje lastne sebične namene. Demokratska stranka je bila vedno pri volji poiskati take ljudi in jih izločiti iz svojih vrst. Demokrati ne marajo nobenega zločinca med svojimi vrstami, pač pa le dobre državljane, katerim je mar blaginja dežele, naroda in splošnega napredka.

Precejšen boj se vrši v Clevelandu med demokrati. Tu imamo dve skupini demokratov, katerih eno imenujemo "progresivno skupino" in ta je pod načelstvom mladega Ray T. Millerja, bivšega župana, dočim je druga skupina, nazvana "konservativna," pod načelstvom dolgoletnega bivšega voditelja demokratske stranke v Clevelandu, Mr. Gongwerja.

Cleveland je demokratsko mesto, to je, v Clevelandu je večina ljudi in državljanov, ki demokratsko mislijo. Pa kljub tej večini ne moremo demokrati priti do mestne vlade, ker obstoji zoperni spor v demokratski stranki sami. Sicer gre za principe med obema skupinama demokratske stranke, toda čas je prišel, da se spor poravna in da se naredi mir v stranki, sicer nas bodo republikanci, ako bodo še par let pri mestni vladi, odrli do gole kože.

Nam se zdi, da je Mr. Gongwer mnogo manj demokratski kot je Mr. Miller. Ako bi oba ta voditelja zamenjala nekaj svojih načrtov, bi prišlo do sporazuma in dobili bi županskega kandidata, ki bi bil lahko izvoljen od demokratov v Clevelandu. Ali veste, da nas velja ta prepir v demokratski stranki v Clevelandu že nekako dvajset milijonov dolarjev, katere so pobasali republikanci v svoj žep, dočim smo se mi demokratje lasali med seboj in so se nam republikanci smejali.

Vi, kot precinktni načelniki in vardni voditelji, nadalje pa zlasti naši slovenski councilmani, ki so vsi demokratje, so v prvi vrsti poklicani, da naredijo red v demokratski stranki v Clevelandu. Sporazum mora priti. Naši slovenski councilmani morajo vedeti, da prepir v stranki zna končno škodovati njim samim. Začnite torej z delom, da se vpelje progresivna sloga in edinost v demokratski stranki v Clevelandu.

Kaj pravite!

Prav radovedni smo, kaj bodo zdaj politikaši obljubovali svojim priganjačem, ko ne bo političnih del na razpolago. Iz svojega žepa ne bodo plačevali, ker skoro noben, ki gre h koritu, nima denarja. Zato bo pa zdaj več zabave v kampanjah, ker se bo bolj gledalo na zmožnosti in ne na to, kdo bo več del obljubil. Težko bo tudi dobiti vardne vodje in precinktne načelnike. Zdaj so politikarji skrbeli, da so, če mogoče, dobili delo najprej za te, potem so prišli na vrsto šele drugi. Zdaj je temu odzvonilo in kdor bo odslej za vardnega vodjo ali precinktnega načelnika, se bo lahko reklo, da dela res samo za principe.

* * *

Nemški Dolfe je tako fanatičen za nemško stvar, da je celo hlačam prepovedal, da bi se imenovale z tujezemskimi imeni. Tako "shorts" ne smejo biti več shorts in "breeches" tudi ne, pa "knickerbockers" enako ne. Naj bo že to kakor hoče, radovedni smo samo v tem, če bodo hlače z domačimi imeni tudi kaj trdnejše.

BESEDA IZ NARODA

Dopis iz Euclida

Ptiček poje, žvrgoli, se belga dneva veseli . . . Tako je pri nas v Euclidu. Že na vse zgodaj te kličejo iz spanja, kar človeku prav pride, ako mora zjutraj na delo. Ko tako živim na samoti in vem, kako mestni ljudje ljubijo take kraje in gredo prav radi ven na oddih, sem si že večkrat mislila, kako bi naše Ložane povabila. Pa so se oni dan članice podružnice št. 49 SŽZ mislile, da bi v bližini mojega prostora na 851 E. 216. cesta, blizu Miller Ave., imele viener roast. Sem bila prav vesela tega, posebno še, ker so ceno določile prav nizko.

Ko sem bila 2. julija na Mavkotovih farmah, kjer so Ložani imeli svoj izlet, sem se prav dobro imela. Večkrat sem slišala ali brala o njih prireditvah. Pa jih moram tukaj pohvaliti, kako ti fantje, s katerimi smo nekoč skupaj v šolo pohajali, znajo vse prav lepo postreči in zabavati, pa peti. Saj pravim, človek začne živeti z 40. letom.

Ko sem jih povabila, naj tudi k nam pridejo, so mi z veseljem obljubili. Ker ni daleč iz mesta, bo mogoče priti vsem. Le pridite, naj noben ne ostane doma. Tudi iz Euclida, kar nas je Ložanov, vsi skupaj! Ker je prostora dovolj, ne bo treba Ribničanov, da bi prostor raztegnili. Vabim tudi vse farane in faranke od sv. Kristine, da bi se dobrohotno odzvali. Vi ne veste, kako to dobro človeku stori malo priznanja. Bo pa potem bolj prijetno delati za skupno stvar.

Tudi članice od drugih podružnic so obljubile priti. Zato apeliram na vse članice, da naj nobena ne ostane doma, ampak vsaka naj svojo družino in prijatelje pripelje s seboj. Določena je tudi denarna nagrada za srečnega.

Na programu bodo zanimive igre z nagradami. Zabava se prične že popoldne in bo trajala pozno v noč v prijetni dolinici, kjer ptički pojo, okoli pa same rože cveto. Tam notri bo hladno, pri srcu pa gorko. Počivalo se, pilo in jelo, pa pelo lepo. Nagrade delilo in igralo se bo. Kdor prireditev zamudi, polovico življenja izgubi. Če bo v soboto deževalo, bo pa v nedeljo sonce sijalo in nič zamujenega ne bo. Mi pa bomo prav iz srca hvalo vam dali, če boste nas na tej prireditvi obiskali. Drugič vam bomo pa tudi povrnili. Pozdravljeni!

J. Intihar.

Slovenska zveza društev Najsv. Imena

Vsemu članstvu se naznanja, da se je vršila izvanredna seja odbornikov in zastopnikov te zveze dne 9. julija v šolski dvorani pri sv. Vidu. Na tej važni seji se je največ ukrepalo glede naše vrtne veselice ali piknika, ki ga ima zveza začrtanega že od maja meseca. Ta prireditev, ali bolje rečeno slovenski dan, ki ga priredi Slovenska zveza društev Najsv. Imena, bo na 20. avgusta na Špelkotovih farmah. Sklenilo se je, da se povabi vse Slovence širom države Ohio. Povabljena so vsa društva naših jednot in zveze. Vljudno so povabljena tudi vsa pevska društva, odrasli in mladinski oddelki. Prišli bodo naši ljudje od blizu in daleč. Pride tudi več odličnih oseb iz stare domovine tiste čase, med njimi nekaj duhovnikov. Vsi bodo na tej naši ogromni prireditvi. Slišali boste več finih govornikov.

Na seji se je izvolilo več odborov, ki imajo vsak svoje delo odmerjeno. Izvolil se je odbor, ki bo povabil pismeno vsa društva; en odbor, ki bo povabil razne vplivne osebe in odbor, ki bo preskrbel vse potrebno, kot oder za pevce in govornike. Tam bo tudi knjiga, v katero se bo lahko vsak podpisal in bo knjiga zgodovinskega pomena. Ker se pričakuje na tisoče ljudi, se bo preskrbelo za zvočnik, da bo lahko vsak razumel govornike.

Za ta dan je preskrbljena najboljša godba. Pijače in drugih dobrot bo dovolj na razpolago.

Cenjeni in zavedni rojaki in rojakinje! Ta dan je namenjen za vse, za mlade in stare. Vsi se pripravite za 20. avgusta, da pohitite na Špelkotove farme. Tje bo prišel vsak zaveden katoliški rojak, kajti pri tej prireditvi so združene vse štiri slovenske fare. Samo premislite, koliko tisočev nas je v Clevelandu in vrhu tega pridejo še rojaki od drugod. To bo ogromna masa naroda, da bo izgledlo kot morje.

Zanimanje za to prireditev je že zdaj veliko. Saj kjer se združijo štiri fare, tam je moč in rečem vam, da na ta dan, 20. avgusta, se bo tudi videla moč naših katoliških mož, članov združenih društev sv. Imena. Zato pa tudi gre, da se mi možje in fantje pokažemo, da smo res možje in fantje in da smo tudi pripravljeni kaj storiti za sveto Ime, za čast božjo.

Mi vsi, ki delujemo za to prireditev, da bi bil velik uspeh, delamo brezplačno. Tudi zveza ne bo pridržala enega samega penya. Vse bo šlo le v dober namen, da se namreč pomaga dozidavi semenišča v Lemontu, Ill., kjer bodo študirali naši mladeniči za duhovniški poklic.

Sedaj ste na jasnem, zakaj gre, torej pomagaj še ti graditi. Udeležite se te velike prireditve 20. avgusta. Sicer se bo o tem še veliko pisalo.

Naznanja se vsemu članstvu, da se je skupna seja Zveze društev Najsv. Imena preložila iz 30. julija na 26. julija, to je na sredo zvečer ob sedmih pri sv. Vidu v šolskih prostorih. Torej vsi glavni odborniki, zastopniki društev in drugi člani, pridite gotovo na to sejo.

Anton Meljan,
zvezni zapisnikar.

Zahvala Zadruge

Najlepši dan sezone je dal priliko največjemu številu prijateljev Zadrugem da posetijo nedeljski piknik. Bilo nas je kot na mravljišču. Nepristanska sodba marsikaterega je bila, da nas je bilo vseh skupaj kakih tisoč. To se pravi, da je bil največji sezonski piknik.

Da je bil tako lep moralen uspeh, se moramo najlepše zahvaliti vsem listom, ki so nam šli tako lepo na roko glede oglaševanja, osobito pa moramo omeniti lokalne: Ameriško Domovino in Enakopravnost. Gre jima hvaležna hvala in ker roka roko umije, bodi pribito, da bomo še zanaprej znali ceniti te prijateljske odnošaje med njimi in Slovensko zadrugo.

Vrlemu in hitro razvijajočemu se mlademu vodniku in napovedovalcu radio programa za Slovence na WGAR, g. Martinu Antončiču, prav lepa hvala za prijazne besede na dan piknika in pa stalnemu oglaševalcu Pohar gasolinska postaja za prijazno omeno tega piknika. Slednjega priporočamo svojim zadrugarjem na St. Clairju in številnim prijateljem, kadar se nahajajo kje v bližini njegove postaje.

G. Race je poskrbel za cream, torej čast in hvala njegovi mlekarni na 158. cesti, ki je bolje poznana pod imenom Mayflower Dairy. Zalarju za dobro spečene koštrune in ostalim tvrdkam, posebno našemu napredujočemu Laurichu na Holmes za sladoled.

V imeni direktorija vsem imenovanim in ostalim kot publiki izrekam najlepšo hvalo za naklonjenost tekom razprodaje in poseta ter lepega uspeha na piknika.

Andrej Zupanc, preds.

P. S. Na pikniku se je našlo Sun Life Insurance Co. polico, glasečo se na ime Rose Petrich. Naj se zglasi v glavni trgovini, kjer jo dobi.

RAINBOW HUNTING AND FISHING CLUB

Znano vam je, cenjeni solovci našega kluba, da se vrši tekma pri nas v nedeljo 16. julija. Začetek bo točno ob dveh popoldne. Tekma se vrši na prostorih Anton Goriška, Green Rd., Randall, O. Opozarjam vas vse, da boste gotovo navzoči v nedeljo zjutraj na strelišču, da uredimo in pripravimo vse potrebno, da dostojno sprejmemo in postrežemo vse naše solovce in njih prijatelje. Saj to je že naša stara slovanska šega, ki nam to narekuje. Mi se pa tudi zvesto držimo.

Obenem s tekmo bomo pa obhajali naš vsakoletni piknik, kjer bo vsega vsem na izbiro, kar človek potrebuje ob takih prilikah, za notranje in zunanje zadeve.

Vabim vse ljubitelje lovskega športa in njih prijatelje, da pridejo v nedeljo k nam v posete in prijetno se boste zabavali z nami v lepi naravi.

Izid zadnjega streljanja:

Glavič J.	19
Schulz J.	19
Russ J.	18
Legan A.	17
Sirk F.	16
Barle L.	14
Fortuna J.	18
Kic J.	14
Jazbec F. st.	15
Zrimšek A.	16
Zabukovec A.	20
Rangus F.	17
Kropar S.	14
Umek J.	14

Pozdrav vsem skupaj in na veselo svidenje!

Tajnik.

Stoji, stoji Ljubljanca, Ljubljanca dolga vas

Ko se za litijskimi hribi zbudi novo jutro in Rožnik dobi svetlejši obraz, začno tudi luči po Ljubljani bledeti. Od nekod pridejo možje, ki molče po eden gredo po ulicah, na tem ali onem vogalu se ustavijo in sežejo po nekaj v steno in vse luči nad tisto ulico mrknejo. Mrtve obvise na svojih žicah. V plinske svetilke pa ti možje narahlo dreznejo z nekim lahkim drogom — in tudi plinske svetilke mrknejo. Kmalu po mestu ni nobene luči več. Nov dan prihaja, mesto je začelo vstajati.

Ulice se začno vznemirjati, čeprav še nikjer ni videti nobenih množic. Neki ropot je že prišel v mesto in ga ne zapusti več. Izza ovinka s počasnim korakom prihaja železničar s svojo usnjato torbico v roki — domov odhaja, služba je končana. Pojavi se tudi kak "boljši" človek — To bo kak dežurni, ki mu je minila noč v dolgočasju. Zvonovi v zvonikih se zazibljejo in slovesna pojo preko streh kot edini gospodarji čez vse. Počasi ulice oživljajo. Nič ne veš, odkod je prišlo življenje v nje, pa so vendar že razgibane. Takrat začno mesarji naskakovati Ljubljano. Z vseh strani drve v mesto s svojimi vozmi, da glave telet mrtvo opletajo nad kolesi. Z vseh strani jo naskakujejo, kakor da drve bogve kam, vse ulice so polne njihovega ropota. Pa se drug za drugim izgubljajo po trgih in pred stojnicami začno razkladati zaklana živinčeta. Dan mesta raste in je vedno glasnejši. Tramvaji že dirjajo prazni gori in doli, zvonovi vabijo, v ulice je vdrlo sonce, rolete na oknih drdrajo v stene, vrata gostiln in mlekarn se odpirajo, po pločnikih pred njimi brhka dekleta dvigajo prvi prah, kolesarji švigajo skozi križišča — vedno bolj strnjene so vrste ljudi po pločnikih in vozov sredi ulic — se je že začelo, nov dan smo učakali, nov grižljaj našega življenja, Bog bodi zahvaljen zanj in sveta Barbara!

Sonce po ulicah se je že razlilo. Prešerno obseva stene in sili na okna, strehe se blišče v njegovih žarkih in zvoniki se objemajo z njimi. Tramvaji bijejo s svojimi zvonci, kakor da kličejo potnike, dokler še veljajo jutranji vozni listki; iz treh kolodvorov se vsipljejo reke ljudi, vsak kaj prenaša, ženske na glavah in se veličastno zibljejo proti trgom, moški stiskajo zavitke pod pazduho in se izgubljajo proti tovarnam, delavnicam. Avtobusi bahato vozijo v svoja postajališča, kakor da ni boljšega vozila na svetu; na vsaki strehi stoji mlad fant in podaja kričečim ženskam spodaj košare, posode z mlekom, kolesa, nahrbtnike — kaj vse se prepelje na strehi avtobusa. Pred mitnicami se zbirajo vozički, ki so jih okoliške mlekarice pritiščale do sem, tricikli stoje v gručah — saj je kakor majhen shod! Mitničarji vzdigujejo prtove in pogledujejo, kaj dežela vozi v Ljubljano, trgajo listke iz svojih blokov in pobirajo drobiž. Nato pa se vozički drug za drugim luščijo iz te gruče in lahkotno odrdrajo proti mestu, tricikli si z imeni lastnikov na sprednjem delu iščejo prehoda v gosti reki na cestah.

Pa vse to je šele pripravljanje, zbiranje za poslovni promet novega dne in vsakemu za njegov kruh. V teh prvih urah, ko se dan speljuje in je Ljubljana vsake pol ure bolj živahna, se kot prvi javni prostor polnijo cerkve. Od petih pa tja do osmih je gneča v njih, kot da je vsaka božja pot. Po oltarjih gore sveče in vabijo, duhovniki z ministranti se izmenjujejo, po klopeh so vsake pol ure novi ljudje. Začno služkinje, ki so prve pokonci, kakor hlapci in dekle na deželi. Pa je dotok vedno močnejši, med vrati jih je vedno več, ki se izmenjujejo. Za služkinjami prihajajo dijaki, ki so jih vlaki prezgodaj pripeljali v mesto, in mladi uradniki, ki jih pisarne ne vabijo pred začetkom uradnih ur. In tako prihajajo vsi stanovi, v Ljubljani je prišlo že kar v navado, da zjutraj, preden dokončno odideš na svoj posel, stopiš v cerkev, ali "mimogrede" ali po dnevnem redu—kdo bi to sodil! Za temi jutranjimi pridejo še deželani, ki ne zamudijo pogledati ljubljanske cerkve, pridejo gospe, ki nimajo služkinj in hodijo same na trg — kar tja do desetih se cerkve ne izpraznijo. Ali je bilo vedno tako ali pa se je začelo šele takrat, ko je starejši rod začel tožiti, da "vera peša," ne bomo preiskovali. Zato pa so tudi ljubljanske cerkve lepe in dobro oskrbovane, da je res prijetno in domače v njih.

Medtem se je mesto že popolnoma razgibalo. Že je poln dan, jutranj vozni listki na tramvaju ne veljajo več, stopile so v veljavo vse normalne tarife. Vse rolete so že zropotale v okvire, kjer imajo lepo ali celo drago posteljno perilo, ga zračijo v debelih kupih na oknih, ostali ga kopčijo po ograjah hodnikov na notranja dvorišča in ga vidijo samo poštarji; izložbe so že vse slekle svoje površnike in že ustavljajo tiste ljudi, ki se jim ne more reči drugače kot "pasanti"; izza pisarniških oken že drdrajo pisalni stroji; v trgovinah že delajo in strežejo prvim odjemalcem; brivski pomočniki že hodijo na vrata svojih obratovalnic po sapo; prometniki, ki imajo do komolcev bela rokava so že vsi na svojih mestih in vsakemu avtomobilistu posebej zamahnejo smer; reka ljudi je že strnjena, vsem se silno mudi, pešcu na pločniku in kolesarju sredi ulice, vsak lovi dan, kot da je zadnji — mravljišče je oživelo. Vse mesto je polno nerazločnega vršanja, tistega znaka razgibanosti, ki ga na gorah vsi zmerjamo z "mestni hrup."

Dohodi na trge so za vozila že zaprti. V Ljubljani je dopoldne višek življenja prav za prav le na trgih in menda je po vseh mestih tako. V pisarnah je dan dnevu enak, še ura uri, tako enoličnost je tudi v tovarnah in delavnicah, trg pa je vsak dan znova živ in zanimiv. Tu se zbere vsa dežela in nje sadovi, prav izpod gorenjskih gora pa do Bele Krajine, zbira se mesto, vsaj po svojih gospodinjah, ki pa jih je za celo ljudstvo. V dolgih vrstah stoje košare, koši, vožički, vse polno najraznovrstnejših pridelkov, od rož pa do buč, od najbolj zanikrnega sadja, ki se na kmetih otroci obmetavajo z njim, pa do najbolj razkošnega, ki se lahko postavi na vsako mizi. Kar naša dežela ne premore, pa pripeljejo od drugod, branjevke stalno varujejo svoja odprta skladišča in čakajo kupca. Seveda se tudi ljubljanski trgi izrabljajo za dvojen namen, za kupčijo in pogovor. Kuharice se srečujejo in ustavljajo in si pripovedujejo, kako je pri "njihovih." Pri tem se izve vse: kje so zdravi, kje bolni, kje se razumejo, kje ne, kje je začelo iti navzdol in kako se bo to še končalo. Trg vse ve. Ne misli nič hudega, le pogovoriti se hoče in tej želji tudi zadosti.

Pridejo že tudi prve gospodinje, tiste, ki nimajo služkinj in same opravljajo vse ženske poklice. Te imajo čas odmerjen, doma jih čakajo otroci — vsaj največjega pa so gotovo vzele s se boj — opoldne bo prišel mož iz službe in mora biti dom urejen, kot da ga je urejal cel kader žensk. Te hite od vozička do vozička in brž naberejo polne torbe, okrog desete že nobene ni več na trgu.

Ko v teh urah stopaš po ulicah, ti iz sleherne gostilne zadiši — golaž, ki je zajtrk preprostejšega popotnega ljudstva, zlasti v tistih gostilnah, kjer je gostilničar obenem tudi mesar. Golaž pa je "mali" in 'velik," meri pa se to po denarju, ne po lakoti. Revež mora biti malega sit, kdor je trdnejši v žepu, si naroči dva "velika," zlasti če je dovolj sam v gostilni. Izkuhi v teh urah pripravljajo "vampe." Tudi to je izrazito jutranja jed, ki je na jedilnem listu na vratih na prvem mestu. Tudi vampi so "zmali" in "veliki," zato da jih je več vrst in je jedilni list bolj dolg. Bolj kot golaž in vampi pa "gre" dopoldne — mleko. V vseh mlekarnah je v urah trga prava gneča. Skodelice se polnijo in praznijo kot na tekočem traku. Prednost mlekaren je v tem, da se za majhen denar dobro naješ, da se z vsem skupaj zamudiš le nekaj minut in da z mlekom lahko poješ tudi star kruh, ki bi se ti si-

(Dalje na 3 strani)

Pazite se napačnih cen

Ljudje dostikrat nasedejo ponudbam za "poceni" pogrebe. Mislijo, da se dobi poceni pogrebe od pogrebnikov, ki naglašajo navidezno nizke cene.

To je napačno. Pravi pogrebnik zahteva zmerno ceno za vse vrste postrežbo, kar je odvisno od želje in razmer njegovih klijentov. Slepo nizke cene so samo tam, kjer je površna postrežba in se da najslabše blago.

Mi radi pojasnimo podrobnosti naših cen in o postrežbi. So ravno tako ekonomične kot katerekoli firme, ki ima enake standarde.

LOUIS FERFOLIA

SLOVENSKI POGREBNIK

3515 E. 81st St. Michigan 7420

—Dnevna in nočna postrežba—

WINNETOU

Po nemškem izviraiku K. Maya

"Pa še zelo mi ugaja! Ampak ne razumem te, ne morem ti verjeti —."

"Česa?"

"Skončam naj to, kar si na mojih tovariših s smrtjo kaznoval, kar si nam tako zelo strogo prepovedal! Storim naj to, kar si tistikrat, ko smo se prvič srečali, tako strogo obsojal! Tega ne morem verjeti in ne razumeti."

"Tistikrat si meril brez dovoljenja lastnikov po naši zemlji! Topot pa ti bomo merjenje dovolili.

Moja ponudba prav za prav ni moja, Winnetouova je. Pravil mi je, da nam nič ne škodi, če dokončaš prekinjeno merjenje."

"Motiš se in moti se Winnetou! Železnico bodo gradili, beli bodo prav gotovo prišli!"

Temno je zrl pred sebe pa dejal:

"Prav govoriš! Ne moremo jim braniti, če nas mislijo spet in iznova oropati. Najprvo pošljejo nad nas maloštevilne čete, te lahko uničimo. Pa nič ne pomaga. Drugi pridejo in toliko jih je, da se moramo umakniti, sicer bi nas zmečkali.

Tudi ti tega ne boš zabranil. Ali mar misliš, da ne bodo spet prišli, če ti proge ne izmeriš do konca?"

"Tega ne mislim. Storimo, kar hočemo, izmerimo progo ali pa ne, ognjeni konj bo dirjal po tistem svetu!"

"Torej pa sprejmi našo ponudbo! Tebi koristi, nam pa nič ne škodi.

Dogovorila sva se že z Winnetouom. Jezdila bova s teboj, jaz in Winnetou, in trideset naših bojevnikov naju bo spremljalo. Dovolj nas bo, da ti pomagamo in da te, če treba, tudi branimo. In ko svoje delo dokončaš, pojdemo na vzhod in naši bojevniki nas bodo spremljali tako daleč, da pridemo na varna pota. In potem se peljemo s kanoom ognjenega stroja v St. Louis."

Osupel sem ga gledal.

"Kaj pravi moj rdeči brat —? Na vzhod pojde —?"

"Da! S teboj. Jaz, Winnetou in Nšo či."

"Nšo či —?"

"Nšo či tudi. Rada bi videla mesta belih. In ostala bo tako dolgo pri belih, da bo čisto taka, kakor so bela dekleta."

Najbrž sem na te njegove besede prav neumno gledal. Nasmehnil se mi je.

"Moj mladi beli brat je čisto iznenaden, se zdi. Ali mu ni prav, da ga mislimo spremljati?"

"Ni prav —? Zakaj neki ne? Veseli me, še zelo me veseli! V vašem spremstvu bom varno potoval na vzhod. Že zato mi bo vaša družba zelo ljuba. In boste pri meni še vso dolgo pot, vi, ki sem vas tako zelo vzljubil."

"Howgh —!" je zadovoljno pokimal. "Skončal boš merjenje in potem pojdemo na vzhod.

Ali bo našla Nšo či na vzhodu ljudi, ki bi pri njih lahko stanovala in se učila?"

"Da! Sam ji bom našel take ljudi. Pa še rad!

Toda poglavar Apačev naj pomisli, da beli ljudje na vzhodu niso vajeni take gostoljubnosti kakor rdeči na divjem zapadu!"

"Vem! Če beli ne pridejo k nam naravnost iz hudobnih namenov, jim damo vse, kar potrebujejo, in nič jim ni treba plačati. Kadar pa mi pridemo k njim, jim moramo vse plačati in še dvakrat toliko plačati kakor beli popotniki, pa nam vkljub temu še slabše postrežejo ko njim. Tudi Nšo či bo morala plačati."

"Žal je res tako. Pa ne skrbite se! Tvoja velikodušna ponudba mi bo omogočila, da dobim mnogo denarja. Moji gostje bodete!"

"Uff —! Uff —! Kaj si misli moj mladi beli brat o Inču čuni in Winnetouu, ki sta poglavarja Apačev! Saj sem ti vendar pravil, da poznajo rdeči ljudje mesta, kjer leži zlato. Gore poznajo, po katerih tečejo žile zlata, in doline, v katerih leži zlati prah čisto plitvo pod površjem zemlje. Kadar potujemo v mesta belih, pač pa zlato, toliko zlata, da nam niti požirka, vode ni treba vzeti zastonj. In če bo morala Nšo či več solnc ostati v mestih belih ljudi, ji bomo tudi dali zlata, toliko, zlata, kolikor ga potrebuje, in še več. Le negostoljubnost belokožcev nas sili, da poiščemo zlato v gorah, sicer se itak ne brigamo za njega. Ne potrebujemo ga.

Kedaj bo moj beli brat pripravljen za odhod?"

"Vsak čas. Kadar se ti poljubi."

"Torej ne bomo več dolgo odlagali. Pozna jesen se je že začela, zima bo kmalu prišla. Rdeči človek se ne pripravlja dolgo na potovanje. Jutri že lahko odpotujem, če si pripravljen."

"Pripravljen sem. Ni treba drugega, ko da poveš, kaj vse bomo vzeli s seboj, koliko konj in —."

"Za vse to bo Winnetou poskrbel. Na vse je že mislil. Moj mladi beli brat naj si ne dela nepotrebnih skrbi!"

Vrnila sva se v tretje nadstropje. Na ploščadi sem srečal Sama.

"Nekaj novega vam moram povedati, sir!" je pravil. "Čudili se bodete, zelo čudili, če se ne motim."

"Kaj pa bi bilo tisto?"

"Če že morebiti sami ne veste —?"

"Kar povejte, Sam!"

"Odpotovali bomo —!"

"A tako —! To seveda že vem."

"Že veste —? škoda! Sem vas mislil iznenaditi."

"Pravkar mi je Inču čuna pravil. Kdo pa je vam povedal to novico?"

"Winnetou. Našel sem ga spodaj pri reki. Konje je izbiral. In pravil je, da celo Nšo či potuje z nami. Že tudi veste?"

"Da."

"Čudno —! Pa mi ugaja. Na vzhod pojde, v mesto —. Djali jo bodo menda v kak zavod. Zakoj in čemu, tega seve ne razumem. Razen če bi —."

Obstal je sredi stavka, me pomenljivo pogledal od glave do pete, hudomušno pomežiknil pa dejal:

"Razen če —, razen če bi —! Hm —! Hm hm —! Nšo či bi naj menda bila vaša Kliuna ai —! Kaj pravite, ljubljeni sir in Shatterhand?"

"Moja Kliuna ai —? Torej moja polna luna? Čujte, take zanimive zgodbice prepuščam rajši vam, ljubi Sam! Čemu bo meni mesec, ki venomer pojema in h koncu čisto izgine? Še na misel mi ne prihaja, da bi radi Indijanke svojo lasuljo izgubil!"

"Lasuljo —? Čujte, ta je pa slaba, zelo slaba! Čisto za nič je, ta vaš dovtip! Kar nič si ne domišljujte radi njega!

Je pa sicer čisto dobro, da je bila moja ljubezen do tistega pojemajočega meseca tako nesrečna!"

"Zakaj?"

"Ker bi vendar ne mogel svoje rdeče žene doma pustiti. S seboj bi jo moral jemati na potovanja. In kdo pa bo jezdil z mlajem po preriji, hihihihihihi! Saj pravim, ni nesreče brez sreče!"

Le eno me jezi!"

"Kaj?"

"Radi tistega medvedovega kožuha. a sem si ga sam ustrojil, bi sedaj tičal v sijajni suknji. Pa je suknja izgubljena in kožuh tudi!"

(Dalje prihodnjič.)

STOJI, STOJI LJUBLJANCA, LJUBLJANCA DOLGA VAS

(Nadaljevanje iz 2. strani)

cer upiral. Zato se majhne mizice v mlekarnah vse jutro ne izpraznijo, eni odhajajo, drugi prihajajo. Na prvi pogled pa lahko spoznaš, da so to ljudje, ki mleka ne uživajo po navodilih zdravnika, ampak jim je vsakdanja hrana morda od otroških let. To so ljudje, ki so morda s trga za trenutek stopili v mlekarno, morda so na poti v trgovino, pa so v izložbi videli kupe masla ali krajec sira in jih je zvabilo, dijakom in akademikom pa je mleko vsakdanji zajtrk — razen tistim, ki gredo za zajtrk naravnost v šolo. Te v mlekarnah že poznajo in jim dovolijo, da po majhnih mizicah razgrnejo svoje knjige in zvezke in se zamislijo v šolske nerazumljivosti.

Na trgu spoznaš vso Ljubljano. Tisto majhno, ki nima kaj za pod zob in se živi od krompirja v oblicah in črnega kruha, in tisto majhno, ki ne ve kaj je pomanjkanje in je vsa obupana, ko v "svojem" časopisu bere o tatvini poljskih pridelkov; tisto, kjer se otroci rode s hranilnimi knjižicami v roki, in tisto, ki si vleče za sproti; vidiš pa tudi tisto pravo, lepo Ljubljano, ki edina da resnične množice in živi po Salamonovi želji: bogastva ji Bog ni dal in revščine jo je obvaroval, zato pa ni ošabna, ni visoka, ni domišljava, se ne spakuje v jeziku, ampak je vsa — domača.

Dopoldanski dirindaj traja nekako do enajstih. Takrat pa se trgi kakor na povelje začno prazniti. Novih kupovalcev ni več, mesarji hite zapirati svoje stojnice, pomočniki še pomivajo težke tnale; pred vsako stojnico že stoji konj z vozom in kmalu poženejo — za danes je opravljeno. Tudi vozički odhajajo, sedaj so samo na pol še polni. Kmetice spet zadenejo svoje košare na glavo in ker še niso vsega prodale, gredo s svojim blagom po hišah, raje ga za vsako ceno spravijo v denar, kot pa da bi ga nosile domov. Hitreje kot bi človek mislil se trg izprazni in kmalu ostanejo samo še branjevke, ki vztrajajo ob svojih sklonicah tja do poznega večera. Na ulice lega opoldanski mir, ki ga kmalu po dvanajsti zmoti sunek šolske mladine, ki se razlije po vseh pločnikih, zasede vse tramvaje, napolni vsa križišča. Po stanovanjih pripravljajo kosilo, ker kmalu bodo privršali domov — otroci iz šole, mož iz pisarne, delavnice ali tovarne; opoldne je dopoldanskega miru, ki so ga gospodinje in matere tako vesele, konec in začne se domači vrišč Gospe, ki imajo služkinjo, sobarico in še svojo perico, pa so vesele opoldanske ure, ker so rešene samote in dolgega časa in vidijo svoje spet zbrane okrog sebe in lahko odložijo puste sevije in razna 'ročna dela." Nekatere pisarne za eno uro ali celo dve zapro svoje prostore, po drugih pa uradniki začno čakati in se pripravljati, kdaj bo ura dve, takrat bo konec za ves dan.

Deželani se zatečejo v gostilne, večinoma pa se izgube proti kolodvorom in potrpe, dokler sredi poldneva ne pridejo domov

Ako bi smeli gledati za stene hiš, bi bilo tudi o ljubljanskih opoldanskih urah veliko povedati. Toda to bi bilo nevljudno, zato moramo ostati na ulici, ki počasi dobiva pravo ljubljansko lice. Takole okrog dveh smo Ljubljančani že povsem sami. Vse se je razkropilo, ostali so kvečjemu še tisti, ki so prišli na sodnijo in so pravdo končali. Ti v kaki gostilni dajejo duška veselju, da je pravica zmagala, lepo razdeljeni v dva tabora: tabor tožnika in tabor tožnega, vsak v svoji gostilni. Da pa ne bi takoj v Ljubljani začeli popravljati za pisane pravice s tem, da bi si skočili v lase, pametni sodniki dolgoletno pravdanje in večurno pravdo zaključijo z zmagoslavnimi besedami: "Sodba pismeno," kar obe stranki navda z upanjem, da je vsaka zmagala in imata obe povod, da zmago zalijeta. Po dvoriščih gostiln pa stoje vozovi in čakajo in z ojesi streljajo v nebo.

Popoldne je v Ljubljani tak lep mir, da bi človek mislil, da je v kakem zdravilišču. Nesreča kolesarja ali karambol avtomobila je že dogodek, ki se kaj kmalu raznese po vseh trgovinah, po vseh brivnicah in pisarnah od Viča pa do Most. Gneče ni nobene, zato na križiščih rado pride do kake nesreče, kar zbere vse ljudi, ki so takrat na ulici. Največ življenja je še v parkih, kamor se zateka mlado in staro. Mlado se hodi zračit in zabavat, staro sredi zelenja in cvetja hvali prejšnje čase in prešnje rodove, zlasti tistega, h kateremu spadajo samo. Če je lepo vreme, se ulice v poznih popoldanskih urah že skoraj popolnoma izpraznijo. Nihče ne mara ostati med "zidovi", med tistimi "soparnimi" ulicami, v "nezdravem mestnem zraku," kjer ti na vsakemu ovinku zapiha v obraz veter naravnost izpod planin, vse gre ven v svobodno naravo, ki se razprostira pod kapom okrag in okrog Ljubljane in prodira prav tja na Marijin trg. Nekateri ta mir Ljubljane in njen zrak imenujejo "ljubljanski dolgčas" in hočejo s tem reči, da so bili že v velikih mestih, kjer moraš hoditi ure in ure, da prideš do prvega zelenja, pametni in od tujstva, nezastrupljeni pa temu zdravemu vzdušju pravijo "blagor Ljubljane."

V istem lahkem koraku teče večer. Ljudje se razkrope po prireditvah in na ulici le mimogrede pod površniki zaslutiš slovesne obleke. Drugi napolnijo kavarne, kjer začno s časopisi, nadaljujejo z razgovori in končajo s barkami. Tudi v gostilno mora Ljubljančan od časa do časa stopiti, da pride malo "v družbo." Mladoporočenci jemljejo žene s seboj, starejši hodijo ali vsaj sede: moški sami med seboj — ženske imajo spet svojo družbo, v najtrdnejših zakonih pa celo mirno počakajo doma.

V takih omizjih pa se govori: o bombah in njih učinku, o plinskih napadih. o Sovjetski Rusiji ali ruskem valjarju, o vojskah od Napoleona sem, o silnih bojih in zmagah, ki so jih doživljale tiste čete, tisti polki, tiste države, v katerih so oni služili. Tudi tvarina pogovorov je deljena po socialnih plasteh. V gostilnah in ob nepogrnjenih mizah govore o bolj primljivih in vidnih stvareh, v kavarnah in restavracijah pa govore tudi "abstraktno"; o zunanji politiki Litvinov; Molotov, o Alexandretti in Suezu, o verjetnosti in neverjetnosti bodoče vojne, o nevtralnih državah in o trdnosti denarnih zavodov. Višjo družbo spoznaš tudi po tem, da natakar temu ali onemu poleg naročenega piva ali kave brez posebnega naročila prinese tudi sodo — že ve, da je cenjeni gost bolan na želodcu. V to družbo spadajo višji uradniki, ki imajo nekateri celo po 4000 ali še več na mesec, zastopniki svobodnih poklicev in podjetniki, t. ž. lastniki raznih obratovalnic in osebnih avtomobilov. Sicer nobeden od teh nima svojega vlaka, svoje jahte ali svoje letalo z letališčem, pa je bilo vendar še pred nekaj leti o njih rečeno, da bi jih bilo treba z revolucijo iztrebiti iz slovenskega občestva, ker imajo svoje vile in njihove žene nekaj prstanov in uhanov. Ker pa prvi revolucionarji niso smeli v prve vrste, voditelji morajo pač ostati, da bi mogli urediti nov svet, ki bi nastal na razvalinah starega, nižji pa se iz discipline niso smeli rinit v prve vrste — no in tako je slovenska, t. j. ljubljanska revolucija propadla in so socialne plasti ostale in v vsakem želja, da bi prišel v zgornjo.

Iz želje po ritmu velemest in po hitri obogatitvi lastnikov so se v Ljubljani rodili tudi "nočni lokali," to so lokali, kjer od časa do časa ugasnejo pol luči. Zato pa pivo prodajajo po 14 din, za nameček pa redko natresene goste zabava nekako pod godbe na odru. Ljubljančani v nje ne gredo, ker poznajo svoje rojstno mesto, deželani pa samo po enkrat v življenju, drugič si ga privoščijo do mere in čez pri polni razsvetljavi. Pa tudi ti ne zmotijo nočnega miru v Ljubljani, ki je opolnoči že tako mirna in krotka, da bi ji nihče ne prisodil, da ima skoraj 80,000 prebivalcev.

V čem je skrivnost Ljubljane in njenega slovesa?

Ni skoraj deželana, ki bi v Ljubljani ne imel kakega znanja. Ali sorodnica kje služi, ali je brat prišel "naprej" in je v kaki pisarni, ali pa je vsaj kak politični ali organizacijski znanec. Skoraj vsak deželan ima v Ljubljani kako hišo, kamor lahko stopi in posedi vsaj v kuhinji, če ga ne peljejo na parket. Ni meščana v Ljubljani, ki bi ne vedel, čigavih krav mleko pije, iz čigave njive prihaja krompir na njegovo mizo, ki bi spomladi ne vedel, kam bo šel jeseni z nahrbtnikom in vso družino po sadje. Ni meščana, ki bi ne ločil živali, ki bi ne poznal žit, ki še ni videl pluga in oranja — v nekaj minutah je na popolni deželi, kjer vidi polja in gore in sliši šumenje gozdov, in to lahko vsak delavnik. Ko po vseh svetih potegne mrzel veter, po vseh ulicah zadiši po snegu, sredi mesta lahko ustanoviš vrtnarijo in bo cvetje uspevalo. Sredi ulice greš lahko čez cesto kakor čez travnik pa ne boš prišel pod nobeno kolo in tudi promet se zaradi tebe ne bo ustavil, ker si ušel med vrzelmi. Sredi mesta slišiš zbor zvonov, ki naznanjajo jutro in noč in praznik, slišiš praznično pritrkavanje in zvonenje mrliču. Za vsako slovesnost ve vsa Ljubljana in se vsa lahko zbere k njej. Taka je Ljubljana: dežela, sam odih, ki pa ti obenem postreže s prvim okusom resničnega mesta. Zato je Ljubljana toliko občudovana in ljubljena.

Družina John McNeila iz Los Angelesa je razdvojena. John je prišel nepostavnim potom v to deželo in je bil deportiran v Kanado. Toda kanadske oblasti niso hotele sprejeti njegove otroke, ki so bili rojeni v Zed. državah. Tako je morala ostati žena z otroci tukaj, mož je moral pa v Kanado.

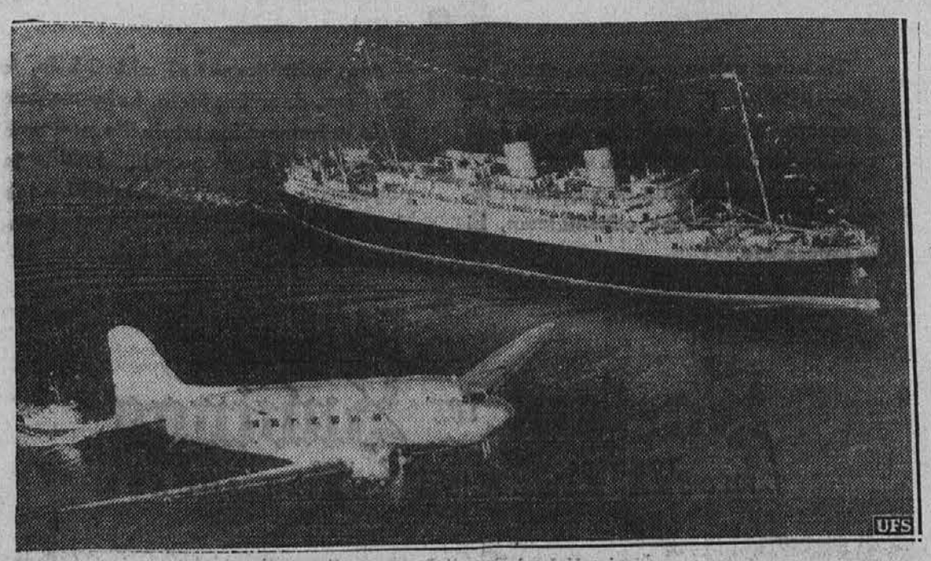

Novi angleški parnik Mauretania na svoji prvi plovbi v New York iz Liverpoola, Anglija.

SENZACIONALEN PROCES V BARCELONI

Paris, 13. junija. TG. Pariški listi poročajo, da stoji pred sodiščem v Barceloni neki Alfonz Lovrenčič, o katerem imajo zapisano, da je češkoslovaške narodnosti (?), in ki je obtožen, da je zasnoval mučilnice, v katerih so rdeči v Barceloni mučili svoje ujetnike. Za proces vlada seveda velikansko zanimanje, kajti pokazali bodo vse orodje, s katerimi so boljševiki mučili svoje žrtve in razgalili vse mučeniško trpinčenje, ki so ga morali prestati neštevilni nesrečniki, ki so padli v boljševiške roke.

Ta znameniti Alfonz Lovrenčič, ki je končal visoko umetniško šolo v Pragi in je potem svoje sposobnosti posvetil snovanju najhujših načinov mučenja, je bil aretiran takoj po vhodu generala Franca v Barcelono. V njegovem stanovanju so našli vse načrte za mučilniške celice, slike mučilniškega orodja, tlorise, ter nešteto knjig o duševnih boleznih. Ta knjižnica je brez dvoma najpopolnejša na svetu. Lovrenčič je iz teh znanstvenih knjig črpal svoje znanje, da je mogel potem urejevati mučilnice tako, da so imele kar najbolj strahoten vpliv na žrtve. Časopisje je že objavilo fotografije nekaterih takšnih celic, ki so bile tako opremljene, da žrtev ni mogla ne stati, ne sedeti, ne spati, ne ležati, ne hoditi, ne gledati, ne mižati in je v kratkem morala znoreti. Te celice so bile zgrajene v sloviti kaznilnici v Valmayor pri Barceloni.

Proces proti Lovrenčiču bo še le odkril vso zločinsko ozadje delovanja boljševiške tajne policije v rdeči Španiji.

IZ PRIMORJA

Vreme.—Sestradan volk je v četrtek razmesaril posestniku Francu Magajni enjast ovac. Ker so mnogi odpeljali svojo živino na pašnike v gore, so v resnih skrbeh, da ne bi volčja nadlega napredovala.

Tinjan.—Ko se je vračal domov, je bil od neznancev ustreljen Tomaž Oplanič, star 27 let. Oblasti poizvedujejo za zločinci.

Buenos Aires.—Umrl je Andrej Lašič iz Zgornje Vrtojbe, star 55 let. Pred letom je prišel v Ameriko za svojimi otroci, toda tujina mu je rahlo zdravje uničila.

Buenos Aires.—V pondeljek 1. maja ob 2. uri popoldne je po kratki in mučni bolezni umrla v bolnišnici, naša rojakinja Marija Skvarča, stara komaj 33 let in doma iz Št. Vida pri Vipavi. Pokojnica je prišla pred desetimi leti v Argentino. Pokojnica zapušča tu v Argentini moža Bernarda, sina Alberta, starega osem let in Suzano šest let staro. Pogreb se je vršil v torek popoldne, katerega se je udeležilo izredno veliko število vaščanov, prijateljev in znancev.

MALI OGLASI

Izkušena dekle
se išče za hišna opravila. Prilika za ono, ki želi dober dom. Stanovanje ima na delu. Vprašajte po šestih zvečer na 17202 Grovewood Ave. (162)

Stanovanje
obstoječe iz šest sob, kopališča, klet za sadje in druge udobnosti, se odda. Vprašajte na 15929 Saranac Rd. (161)

Zanesljiv
oženjen moški, v starosti 25 do 35 let, z avtom, se išče za važno pozicijo. $30 na teden in provizijo. Pišite za razgovor. G. R. DeCuccio, Room 281, 13501 Euclid Ave., Cleveland, O. (161)

Proda se lot
na Norwood Rd., blizu Glass Ave., ali pa naredim novo hišo za eno ali dve družini. Vpraša se pri Joseph Kraiger, 1193 Addison Rd. (163)

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—On je izgubljen, kot se mi dozdeva, — reče Daničev. — Jaz ga moram preganjati, ker bi sicer lahko izgubil svojo službo. A razen tega je moja dolžnost kaznovati sovražnike mojega carja.

—A če ti pade v roke, kaj bo z njim?

Daničev počasi vstane.

—Kaj bo z njim, žena? — To kar bom lahko kod vojak in uradnik odgovarjal sam pred seboj.

—Ti ga boš izročil oblastim!? — Izročil ga boš Petrogradu!?

—To ne, — odvrne Daničev, — toda jaz mu ne bom mogel več povrniti svobode.

—Ti govoriš v uganjkah. Kako mu boš pomagal?

Daničev se približa svoji ženi.

—Vse, kar lahko storim, je to, da mu dam strup, ki hitro deluje, — reče on. — Zakaj, če pripeljejo nesrečneža v Petrograd, bo grozno za njega.

—A sedaj zbogom, — doda Daničev, — sedaj moram izdati potrebne ukaze.

Toda predno je guverner odšel, se pojavi na vratih nek mladenič.

—Ah, Vladimir! — vzklikne Daničev.

Bil je v resnici Vladimir, ki je prišel na obisk k guvernerju.

Bil je oblečen v priprosto civilno obleko. Njegov plemenit lep obraz je bil lep.

Lidija mu stisne prisrčno roko.

— Dobro došli! — pozdravi ona. — Prišli ste ravno v pravem času. Popijte z nami čašo kave.

—Zelo rad, milostljiva gospa, — odvrne Vladimir.

Toda moj obisk danes ni namenjen prijatelju Daničevu temveč guvernerju Krasnojarska.

Daničev vstane.

—Vi želite govoriti z menoj službeno? — vpraša on.

—Potem pojdite z menoj v pisarno.

—Oh, jaz vam lahko tudi tukaj povem, zakaj sem prišel.

—Tem boljše! — odvrne Daničev. — Izvolite sesti.

Šele sedaj je opazil, da je usodna brzojavka še vedno na mizi. On jo hitro vtakne v žep.

Toda Vladimir jo je že opazil.

V naglici je mogel prečitati samo ime Bakunjin.

V možganih se mu pojavi misel, da grozi Mihajlu Bakunjinu nevarnost.

On sklene izvedeti od Daničeva, kaj je z Bakunjinom.

Daničev ponudi svojemu gostu cigareto, a Lidija mu natoči kavo in ponudi pecivo.

—Torej, kaj vas vodi k meni?

—Prošnja, ki sem vam jo že parkrat predložil, — reče Vladimir.

—Vi veste, da odpirate vi in vaši uradniki vsako pismo, ki ga dobim.

Za izobraženega človeka ni ničesar neprijetnejšega, kot da čita tujec to, kar mu pišejo. Vas sem spoznal kot inteligentnega in dobrega človeka, vzljubil sem vas kot dobrega prijatelja in zato bi vas prosil, da v bodoče —

Daničev žalostno odkima.

—Zelo žal mi je, dragi prijatelj, da vas moram zavrniti.

— Vlada zahteva, da odprem vsako pismo, ki ga dobi sibirski izgnanec.

—Naša dolžnost je, da prepišemo vsako pismo.

—Ako se kaj zgodi, ako kaznjenec pobegne ali ako se zaroti, potem vemo takoj iz njegove korespondence, s kom si je dopisoval.

—Toda pri meni je to izključeno, — odgovori Vladimir. — Jaz se ne bom zarotil proti carju, pobegnil tudi ne bom in to že zaradi tega, ker sem dal svojo častno besedo velikemu knezu Konstantinu, da ne bom brez njegovega dovoljenja nikdar odšel iz Sibirije.

—A jaz bom preje umrl nego prelomil svojo besedo.

— To vam verjamem, Vladimir, jaz sem vas spoznal. Toda kar se tiče pisem, ne morem na žalost ničesar spremeniti.

—Ako je tako, potem ne govorimo več o tem! — reče Vladimir. — Toda odgovorite mi na eno vprašanje, Daničev!

—Zelo rad, v kolikor mi dopušča služba.

—Ali je vaša dolžnost samo da čitate in nadzorujete pisma, ali pa tudi, da nekatera uničete?

Daničev ga plašno pogleda.

—Ali vam moram, na to odgovoriti, Vladimir?

—Prosim, da mi izpolnite to željo.

—Potem vam priznam, da sem zadržal že dvoje pisem, ki sta prišli za vas.

Vladimir poskoči.

—Od koga sta bili? — vpraša on.

—Ali smem povedati pred svojo ženo?

—Govorite mirne duše. Gospa Lidija je najplemenitejša in najboljša žena na svetu.

—Torej, da vam povem, — reče Daničev, — pismi sta bili od princese Vere, hčerke njegove Visokosti, velikega kneza Konstantina.

Vladimir vzdihne.

—Uboga Vera! — zašepeče on. — Tako so nežna čustva tvojega srca izdana!

—Za to vem samo jaz, — odvrne Daničev, — a jaz jih ne bom nikomur izdal.

—Ali mi lahko poveste, kaj je pisala Vera?

—Ali je to res potrebno? — vpraša Daničev. — Saj si lahko tudi sami predstavljate, kaj vam piše.

—Vem, kaj piše, — odvrne Vladimir, — toda vendar bi rad slišal.

—Oh, povejte mi, kaj mi je pisala princesa v teh pismih, — ona me ljubi, — povejte mi vse, osrečili bodete človeka!

—Naj bode, — odvrne guverner, — povedal vam bom, ako vas bo to razveselilo! Princesa vam zagotavlja svojo zvestobo, — ona piše, da se ne bo nikdar poročila, ker ne more priti do zakona z vami.

—Sladka Vera! — zašepeče Vladimir.

Lidija mu poda roko.

—Vi morate biti dober človek, Vladimir, — reče ona, — ker si drugače ne bi osvojili njenega srca.

Sedaj je mislil Vladimir, da je prišel trenutek, da zve, kaj se je zgodilo z Bakunjinom.

—Da, milostljiva gospa, — reče on, — samo dva zares prava prijatelja imam na svetu.

—To je princesa Vera in neki človek, čigar imena prav za prav ne bi smel omeniti.

—Govorite mirne duše, — odvrne Daničev. — mi smo prijatelji, jaz sedaj nisem za vas uradnik.

—Ako dovolite, Daničev, vam bom povedal. Moj najboljši prijatelj je Mihajlo Bakunjin.

Guverner se hitro dvigne.

—Čas je, — reče on, — da grem v urad! — Ostani, draga Lidija, pri najinem gostu.

—On se mi izmika, — pomisli Vladimir, — toda jaz moram na vsak način zvedeti, kaj grozi Bakunjinu!

Toda tega dne se njegova želja ni izpolnila. Tudi Lidija se je namreč kmalu poslovila od njega.

Vladimir je odšel s povešeno glavo iz guvernerjevega vrta. Sto misli se mu je vrtelo v glavi. Vodile so ga v Petrograd k Veri.

—Ona živi in misli na mene!

—Oh, ko bi vsaj mogel oditi iz te grozne dežele!

—Toda jaz se moram za vedno odreči Vere, — je mislil, — prisegel sem svojemu očetu, da ne bom odšel nikdar iz Sibirije, ako mi on tega ne dovoli.

—A on mi ne bo nikdar dovolil priti v Rusijo.

—On hoče, da ne vidim nikdar več Vere.

—Ona je moja sestra, vem, da mora zahvaliti svoje življenje istemu očetu, kot jaz, a meni je vendar, kot da imam pravico, da jo ljubim — da jo ljubim kot nevesto.

—Ko bi ji vsaj lahko pisal! Ko bi jo mogel prepričati, da jo tudi jaz zvesto ljubim!

—Ona morda misli, da sem jo v tej daljni Sibiriji pozabil. — Oh, vi oblaki na nebu, odnesite s seboj moje pozdrave in moje vzdihovanje!

—Odnesite jih Veri ter ji povejte, da jo bom vedno ljubil, do svojega zadnjega dihljaja.

—Gospod, ali hočete kupiti revolver? — zasliši on poleg sebe nek zamolkel glas.

—Imam tudi lepe ustnike po najnovejši modi, svinčnike, notese, glavnike, — vse, kar rabite.

—Izvolite, poglejte v mojo omarico — vse je tukaj!

Vladimir se jezno ozre.

Kdo ga je motil?

On zapazi starega krošnjarja, ki je nosil veliko košaro s svojo robo.

Vladimir gre dalje.

Toda krošnjar pohiti za njim.

—Zakaj bežite od mene, gospod? — vpraša on. — Ali misli morda gospod, da ni moje blago nič vredno? Naj vam pokažem svoje stvari in videli bodete, da se motite!

—Pusti me! Ničesar ne potrebujem!

—Ničesar ne potrebujem! — odgovori starček. — To je že marsikdo rekel, toda pozneje, ko je videl mojo robo, je drugače govoril.

On stopi k mladeniču.

—Ali nočete kupiti od mene lepega revolverčka in nabojev? Take stvari so v Sibiriji zelo potrebne!

—Človek ne ve nikoli, kako mu lahko služi orožje. Morda ga bo rabil za obrambo, toda tudi za napad. Že marsikdo je blagoslavljal trenutek, ko si je nabavil takle revolver.

—Rekel sem vam že enkrat, da nisem kupec, — odvrne Vladimir. — Izgubite se!

—Izgubil se bom, toda najprej morate iti z menoj na svoje stanovanje, da vam lahko v miru razkažem vse, kar imam.

—Poslušajte, ne bodite tako predrzni!

—Jaz ne trgujem samo z robo, ki jo imam v svoji košari, — nadaljuje stari krošnjar, — imam tudi takšno robo, ki se je z očesom ne vidi.

—Trgujem namreč tudi z novicami!

Te besede so čudno dirnile Vladimira.

On obstane ter pogleda ostro starčka.

—Ali ste vi res ta, za katerega se izdajate? — vpraša on.

—Kdo ve? V življenju je marsikaj samo navidezno, — odvrne starček.

—Ali je vaša zunanjost samo maska?

—Morda, — odvrne krošnjar. — Morate me samo natančnejše pogledati.

—Pojdite z menoj! — odloči Vladimir.

On gre naprej, a krošnjar za njim.

Kmalu dospe Vladimir s svojim spremeljevalcem na svoje stanovanje. Tam ukaže starčku, naj gre naprej.

On odvede krošnjarja v sobo in sluge se niso mogli dovolj načuditi, da vodi njihov gospodar oguljenega starega krošnjarja v svojo hišo.

Konečno stopi on s svojim gostom v neko sobo in zaklene vrata.

(Dalje prihodnjič)

Frank Rich in Frank Klun
E. 61ST ST. GARAGE
Se priporočamo za popravilo in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd.
KEnmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Pravi odgovor za žejo
5c
Tečna — slastna — in *tako osvežujoča.* Imejte jo vedno v svoji ledenici
CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING CO.
PRospect 0333

1000 NAGRAD
bo razdeljenih na **PIKNIKU**
collinwoodskih groceristov in mesarjev
ki se vrši
V NEDELJO 23. JULIJA
NA PINTARJEVI FARMI
Vprašajte za brezplačne nagradne listke pri groceristu ali mesarju

4 1/2 %
VRHU F. H. A. ZAVAROVALNINSKO PREMIJO NA
F.H.A. VKNJIŽBAH
v edini clevelandski vzajemni hranilni banki

Ta nova znižana obrestna mera bo dovoljena na F. H. A. vknjižbah na posestva v zadovoljivih okrožjih in odobrenih izposojevalcih.

Nadaljni korak, da se vzpostavi izboljšanje in pomaga odjemalcem, ki si izposojajo.

Ako želite kupiti ali zidati hišo, je zdaj čas, da pronajdete, kako majhna bodo vaša mesečna odplačila pod temi novimi vknjižnimi pogoji. Pridite in pogovorite se z našimi uradniki o teh F. H. A. posojilih ter druge vrste posojili, ki jih Society zdaj dela.

Society for Savings
FOUNDED 1849
LJUDSKA BANKA NA PUBLIC SQUARE
Članica Federal Deposit Insurance Corporation

NAZNANILO IN ZAHVALA

Jadno sporočamo sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je po mukapolni bolezni previdena z tolažili svete vere za vedno preminula naša nadvse ljubljena soproga in mati

Karolina Usay

ROJENA BAVCON

Blagopokojna je bila rojena dne 18. aprila leta 1885 v vasi Ravne, fara Černiče na Primorskem. Preminula je dne 22. junija ob 3. uri popoldne ter bila pokopana iz Aug. F. Svetkove kapele po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Kristine na Bliss Rd. na sv. Pavla pokopališče dne 26. junija ob 9. uri dopoldne. Pokojnica je bila članica društva Vipavski Raj št. 312 SNPJ. ter članica Slovenske ženske zveze, podružnica št. 14. Poleg tukaj žalujočega soproga in dveh sinov zapušča v Jolietu, Ill. sestro Kristino poročeno Čermelj ter v stari domovini brata Jožeta in sestre Frančiško poročeno Copič, Alojzijo poročeno Bavčar, Bernarda poročena Podgornik.

Dolžnost nas veže, da se najlepše zahvalimo vsem onim, ki so položili vence ob krsti blagopokojne, ko je ležala na mrtvaškem odru. Naša zahvala naj velja sledečim: Mr. John Debevc, New Philadelphia, Ohio, družina Louis Koljat, družina Cigoj, družina John Strancar, Mr. Louis Lipanje, družina Valentine Blasko, družina Sezun, družina John Zaman, družina Joe Glavan, Mr. Frank in Mrs. Albina Vesel, Mr. in Mrs. Paul Janc, Mr. in Mrs. Nielsen, družina Lendenican, Mr. James A. Slapnik Jr., in Mr. in Mrs. Joe Starc, društvo Vipavski Raj št. 312 SNPJ., Slovenska ženska zveza, podružnica št. 14, Elmhurst, Chicago and River Forest Friends, Deepest sympathy of Mr. in Mrs. Silby, Acme Electric and Mfg. Co.

Iskrena hvala darovalcem za svete maše, katere se bodo brale v mirni počitek blage duše. Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. Frank Baucher, družina Troha, Arrowhead Ave., Mrs. Mary Koljat, Mr. in Mrs. V. Blasko, Mr. Anton Cvetko, Mrs. Mary Bolko, Mr. in Mrs. Louis Pike, Mrs. H. Lozar, Mr. Ig. Lozar, Mr. in Mrs. Stopar, Chickasaw Ave., Mr. in Mrs. A. Slopko, Mrs. Louise Reja, Mr. in Mrs. Misley, Mrs. Zora Petruska, družina Laurencic, Mr. in Mrs. Misich, Mr. in Mrs. H. Nielsen, Slovenska ženska zveza, podružnica št. 14.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so dali svoje avtomobile za prevoz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago. Našo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. John Debevc, New Philadelphia, Ohio, Mr. Anton Slopko, Mr. Frank Modrian, Mr. Henry Verhotz, Mr. L. Cebron, Mr. Joe Zuzek, Madison, Ohio, Mr. Frank Milavec, Mr. M. Sezun, Mrs. Albina Vesel, Mr. Louis Cigoj, Mr. Wm. Fifolt, Mr. Ratzman, Mr. George Parks, Mr. James Lozar, Mr. Louis Pike, Mrs. Jennie Satey, Mrs. Harry Nielsen, Mr. Albin Schwarze, Greenwood ,Wis.

Iskreno zahvalo naj prejme Rev. Anthony Bombach za tolažilne obiske med boleznijo, podelitev sv. zakramentov za umirajoče, spremstvo na zadnjem potu ter opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede.

Našo najlepšo zahvalo naj prejme Mrs. Mary Koljat in Mrs. Mary Cigoj za obilno pomoč ob času bolezni in smrti naše blagopokojne soproge in matere.

Hvala lepa pogrebnemu zavodu August F. Svetku za veliko naklonjenost med časom, ko je pokojna ležala na mrtvaškem odru v njegovi kapeli kakor tudi za lepo urejen pogreb in vsestransko najboljšo postrežbo.

Najlepša hvala vsem onim, ki so prišli pokojno kropit, so pri nji čuli, nas tolažili ali jo spremili na pokopališče k večnemu počitku. Končno hvala vsem za vse, kar so nam dobrega storili ob času bridke izgube v družini.

Ljubljena soproga ter dobra in skrbna mati. Močno žalostni klečimo na Tvojem svežem grobu, rosnega očesa objokujemo nenadomestno in bridko izgubo v blagem spominu na Tvoje dobro srce. Čuj, draga soproga in ljubljena mati, naše prošnje k Bogu: Daj ji večni mir in izpočitek v tuji zemlji do svidenja nad zvezdami!

Žalujoči ostali:

Peter Usay, soprog
Albin in *Adolf*, sinova

Cleveland, Ohio, 13. julija 1939.